

жена, и съ Лота своего братоваго сына. Богъ му повелѣ да отиде на оно мѣсто обѣщавъ му ся да го направи отецъ одного великаго народа. Авраамъ пожеже бѣ пристарѣлъ, не имаше сынове; но повѣрова безъ умыслъ на добытоцы, и богаты возмѣздя за да ги заведе въ Россіа. Когда-то отишалъ въ Сорбона и виде тисалбе-то на Кардинала де Рикеліа скочилъ на болвана оиаго преславнаго мужа, и като го пригращаль рекль : за що не си живъ? азъ щѣхъ дѣ ти подаримъ половина-та отъ моего царства, за да ся научимъ да управлявамъ друга-та половина; на оныя наставницы, кои го молили да увѣичае пресвѣтлы-те свои подвигы, побуждая свои-те подданицы да са смѣсягъ сосъ Римска-та Церкова. Петръ другаго отвѣта не далъ нимъ; освѣнъ само сего; зацо-то тая работа е Церковна и не политическа-богословска и не военна, не можеше да стори друго освѣнъ да предложи на Архіерей-те и Богословцы-те Россійски, за да я испытать. Но томъ вратився въ Россіи употребилъ благовреміе-то на Герсійскы-те смущенія, и обладалъ града Дервента и колко-то юще му были потребни въ Каснійское